

6. OD JAKIEJ ISKRY MOŻNA ZMIENIĆ ŚWIAT? O SILE JEDNOSTKI I WALCE Z NIESPRAWIEDLIWOŚCIĄ

AUTORKA: MONIKA KOMISARCZYK

Zajęcia przybliżają młodzieży zagadnienie rasizmu i pozwalają pogłębić wiedzę na temat działań antidyskryminacyjnych i prawocłowieczych. Podczas pierwszej lekcji uczniowie i uczennice dowiedzą się o genezie największego sprzeciwu Afroamerykanek i Afroamerykanów wobec segregacji rasowej i prawnej dyskryminacji w Stanach Zjednoczonych Ameryki, którego esencję stanowił Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich. Drugą lekcję należy przeprowadzić w pracowni informatycznej. Jej celem jest zapoznanie młodzieży z sylwetkami osób, których działalność w znaczący sposób wpłynęła na losy ludzi w ich krajach i na świecie.

S

6. OD JAKIEJ ISKRY MOŻNA ZMIENIĆ ŚWIAT? O SILE JEDNOSTKI I WALCE Z NIESPRAWIEDLIWOŚCIĄ

Zagadnienia:

- ▶ Władza polityczna, demokracja i prawa człowieka

Północnej walczyli o swoje prawa.

- ▶ Poznasz kontekst walki z rasizmem w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

- ▶ Poznasz sylwetki osób, których działania zmieniły świat.

- ▶ Zdobędziesz umiejętność wyszukiwania informacji w Internecie, ich krytycznej analizy i selekcji.

Metody:

- ▶ Praca z tekstem źródłowym
- ▶ Praca ze słownikiem
- ▶ Praca z innymi źródłami wiedzy (IT)
- ▶ Prezentacja

Czas trwania:

- ▶ 2 x 45 minut

Pytanie kluczowe:

- ▶ Jakimi metodami posługują się ludzie, walcząc o prawa dla siebie i innych?

Formy pracy:

- ▶ Praca w grupach
- ▶ Praca w parach

Cele zajęć:

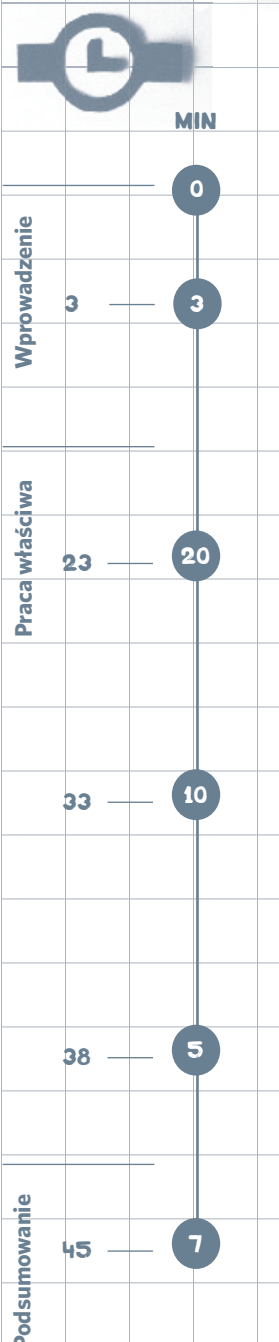
- ▶ Dowiesz się, w jaki sposób czarni mieszkańcy i mieszkanki Stanów Zjednoczonych Ameryki

Związek z podstawą programową:

- ▶ I: 1.2, 1.11, 2.1, 2.3, II: 3.2, 4.1-4.3, III: 1.2, 2.3

Środki dydaktyczne i materiały:

- ▶ Załączniki
- ▶ *Słownik języka polskiego*
- ▶ Dostęp do Internetu

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Pierwsza lekcja:

1. Rozpocznij zajęcia od przeczytania na głos cytatu z książki Harper Lee pt. *Zabić drozda*. Potraktuj go jako motto rozważań nad istotą walki o prawa człowieka.

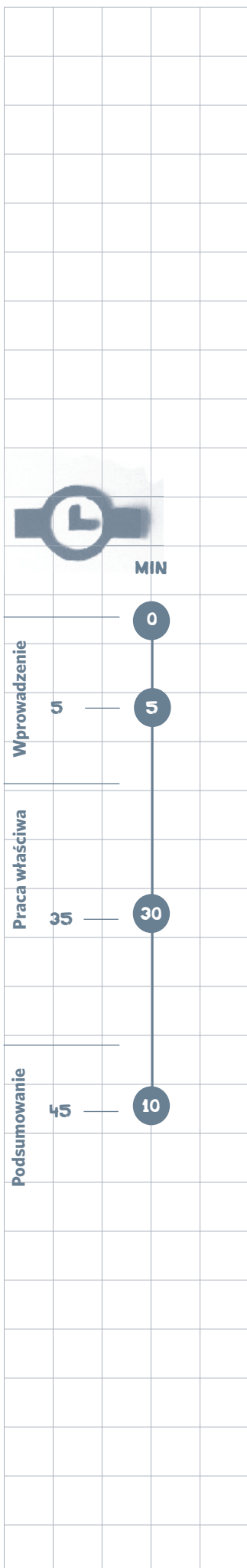
„Myślę, że jest tylko jeden rodzaj ludzi. Ludzie. [...] Ale dlaczego, jeżeli jest tylko jeden rodzaj ludzi, nie ma między ludźmi zgody? Jeżeli wszyscy są tacy sami, dlaczego starają się być inni, żeby pogardzać sobą nawzajem?”. (Harper Lee, *Zabić drozda*)

2. Podziel klasę na trzy grupy. Każda otrzymuje materiał pomocniczy: tekst Juliana Jelińskiego pt. „Iskry, które spowodowały pożar [...]” (załącznik nr 1) oraz kartę pracy – pytania do grup (załącznik nr 2). Wyjaśnij, że każda grupa, choć otrzymuje cały tekst, czyta tylko te fragmenty, które są określone w karcie pracy (punkty 1-4 oraz 14-15 są wspólne dla wszystkich, natomiast pozostałe są rozdzielone pomiędzy trzy grupy i każda z grup zapoznaje się z inną „iskrą”). Po przeczytaniu tekstów uczniowie i uczennice zastanawiają się w swoich grupach nad odpowiedziami do pytań z karty pracy.

3. Na forum klasy wysłuchajcie wspólnie odpowiedzi poszczególnych grup. Poproś, żeby jedna osoba głośno odczytywała pytania, a druga udzielała odpowiedzi. We wstępnym podsumowaniu zapisz na tablicy te „iskry”, które zainicjowały powstanie Ruchu na Rzecz Praw Obywatelskich (zaskarżenie zasady segregacji obowiązującej w szkolnictwie; sprawa śmierci Emetta Tilla; przypadek Rosy Parks i bojkot autobusów w Montgomery). Wspólnie zdefiniujcie pojęcie „rasizm”, sprawdźcie również jego definicję w *Słowniku języka polskiego*.

4. Poproś młodzież, aby wymieniła metody, jakimi posługiwali się Czarni i Czarne (legalne i nielegalne akcje protestacyjne, akcje rejestracji czarnoskórych wyborców i wyborczyń, działania mające wyrzucić presję legislacyjną na szczeblu stanowym i federalnym, zakładanie partii politycznych oraz organizacji wspierających rozwój społeczności Afroamerykanów i Afroamerykanek, zwiększona aktywność religijna organizacji skupiających czarnych Amerykanów i czarne Amerykanki), a następnie, by odpowiedziała na pytanie kluczowe: Jakimi metodami posługują się ludzie, walcząc o prawa dla siebie i innych?

5. Zadaj klasie pytanie: Jakie „iskry” mogą zmieniać rzeczywistość na świecie i w Polsce? Zachęć młodzież do dzielenia się pomysłami. Na zakończenie możesz wspomnieć o przykładowych przedsięwzięciach i akcjach, które mogłyby być takimi „iskrami” zmieniającymi świat, np. w obszarze przeciwdziałania rasizmowi i mowie nienawiści. Te pomysły stanowią pozytywny przykład odniesienia do działania, przeciwstawiając się pesymistycznemu wydzwiękowi ostatniego zdania w omawianym podczas zajęć tekście.

- ▶ Kampania HejtStop: www.hejtstop.pl.
- ▶ Wielkie sprzątnięcie Facebooka, czyli stop mowie nienawiści: <https://www.facebook.com/wielkie.sprzatanie>.
- ▶ Kampanie przeciw przemocy wobec kobiet i dziewcząt: <https://www.facebook.com/MnieToDotyczy>.
- ▶ Działania stowarzyszenia Nigdy Więcej: www.nigdywiecej.org.
- ▶ Kampanie na rzecz poprawy warunków pracy i bezpieczeństwa w zakładach tekstylnych w krajach globalnego Południa: <http://www.cleanclothes.pl>.
- ▶ Marsze solidarności przeciw rasizmowi itp.

PRACA DOMOWA:

1. Poproś, aby młodzież sprawdziła w *Słowniku języka polskiego* następujące pojęcia: dyskryminacja, ksenofobia, antysemityzm, szowinizm, apartheid, a następnie zapisała w zeszytcie własnymi słowami, jak je rozumie.
2. Zachęć młodzież do wyszukania informacji na temat trzech organizacji zajmujących się walką o prawa człowieka w Polsce lub na świecie, a następnie sporządzenie krótkich notatek na ich temat.

Druga lekcja: (zajęcia w pracowni informatycznej)

1. Krótko nawiąż do poprzedniej lekcji, podkreśl, że świat zmieniają nie tylko wydarzenia, ale również ludzie i ich codzienna, niekiedy żmudna, praca na rzecz innych. Wymień nazwiska osób, których działania wpłynęły na zmianę sytuacji ludzi w ich krajach. Możesz zapisać je na tablicy: Malala Yousafzai, Martin Luther King, Mahatma Gandhi, Lech Wałęsa, Aung San Suu Kyi, Ellen Johnson-Sirleaf, Wangari Maathai, Nelson Mandela, Tenzin Gjaco XIV Dalajlama, Tawakkul Karman, Rigoberta Menchú Tum, Szirin Ebadi.
2. Podziel uczniów i uczennice na pary lub trójki. Poproś, by młodzież poszukała w Internecie informacji na temat przedstawionych osób oraz ich dokonań; może także wyszukać ich zdjęcia, a następnie wypełnić tabelę według poniższego wzoru.

Osoba	Kraj pochodzenia	Obszar aktywności	Czas działania	Przykład działania	Efekty – co udało się osiągnąć?
Szirin Ebadi	Iran	Prawa człowieka, demokracja			
Malala Yousafzai	Pakistan	Walka o dostęp dziewcząt do edukacji			

3. Poproś, aby każda para bądź trójka zaprezentowała jedną postać. Podsumuj zajęcia, zachęcając młodzież do zastanowienia się nad pojęciem humanitaryzmu oraz znaczeniem praw człowieka we współczesnym świecie. Możesz także nawiązać do pierwszej lekcji, przypominając o „iskrach” zmieniających świat – teraz, kiedy młodzież zapoznała się z sylwetkami wybranych osób, każdy może zapisać na kartkach pomysły, które sam chciałby zrealizować, aby zmienić świat na lepsze.

PRACA DOMOWA:

1. Poproś, aby młodzież podała przykład dwóch filmów fabularnych, które propagują idee humanitaryzmu oraz w kilku zdaniach streściła fabułę każdego z nich.

Źródła:

Julian Jeliński, „*Iskry, które spowodowały pożar. Trzy wydarzenia, które zapoczątkowały Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich w Stanach Zjednoczonych*” [online], dostęp 30 lipca 2014, dostępny w Internecie: <http://wroc.academia.edu/JulianJeliński/Papers>.
Harper Lee, *Zabić drozda*, Poznań: Wydawnictwo Zysk i S-ka 1999.

Załączniki:

Załącznik nr 1 – *Materiał pomocniczy: „Iskry, które spowodowały pożar [...]”*
Załącznik nr 2 – *Karta pracy: Pytania dla grup*

„ISKRY, KTÓRE SPOWODOWAŁY POŻAR [...]”

1. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej w pierwszej połowie XX wieku były krajem skrajnie podzielonym według jednego, uniwersalnego kryterium – kryterium koloru skóry. W stanach południowych panowała pełna, prawna segregacja, usankcjonowana orzeczeniem Sądu Najwyższego w sprawie Plessy przeciw Fergusonowi z 1896 r.¹ W stanach północnych zaś, segregacja miała mniej oficjalny, ale równie skrajny i wszechogarniający charakter. Nawet udział USA w obu wojnach światowych nie zmienił tej „specyficznej sytuacji” Afroamerykanów, mimo iż Stany Zjednoczone prowadziły obie wojny w obronie wolności, równości i demokracji. Najwyraźniej nawet równość oraz wolność były wartościami, które mogły przysługiwać w tym czasie jedynie ludziom o białym kolorze skóry. Wolność, przyznana wszystkim czarnoskórym niewolnikom w 1863 r. poprzez Deklarację Niepodległości, w obliczu późniejszej dyskryminacji, segregacji i wykluczenia społecznego, wydawała się jedynie „formalną wolnością”, a sama Deklaracja Niepodległości – nic nieznaczącym, symbolicznym dokumentem.
2. Sytuacji Czarnych² w XX wieku nie zmieniły działania odgórne Rządu Stanów Zjednoczonych. Sami Afroamerykanie musieli wywalczyć prawa, które innym obywatelom przysługiwały z racji samego urodzenia się na terytorium USA. Ich obywatelski zryw przypadł na drugą połowę lat 50. oraz lata 60. XX wieku. Okres ten publicyści, historycy, a także sami uczestnicy ówczesnych wydarzeń określają mianem „trzeciej rewolucji amerykańskiej”, lub też Rewolucji Czarnych. Esencjalną część owej Rewolucji stanowił Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich, którego celem było uzyskanie (a właściwie – odzyskanie) swobód obywatelskich dla Afroamerykanów.
3. Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich, jak każdy inny ruch, musiał mieć swój początek. W tym jednak przypadku trudno jest wskazać na tylko jedno wydarzenie, które uwarunkowało jego powstanie – należy moim zdaniem przytoczyć aż trzy. Trzy „iskry”, które stały się katalizatorami ogólnonarodowego ruchu społecznego, a w ciągu dwóch dziesięcioleci uczestniczyły w nich miliony Amerykanów. [...]
4. Możemy obecnie przejść do trzech wydarzeń, które zapoczątkowały ogólnonarodowy ruch społeczny mający na celu uzyskanie przez Afroamerykanów praw obywatelskich oraz zniesienie rasistowskich i dyskryminujących Czarnych praw. Wydarzenia te mają miejsce w latach 1954 – 1955 i dotyczą trzech różnych aspektów życia Afroamerykanów, w których byli oni od lat upośledzeni w stosunku do białych i dyskryminowani przez białe społeczeństwo.
5. Pierwszą z tytułowych „iskier”, było zaskarżenie zasad, na których opierało się segregacyjne szkolnictwo na Południu, zorganizowane głównie przez Narodowe Stowarzyszenie na Rzecz Postępu Ludzi Kolorowych. Organizacja ta już na kilka lat przed omawianym procesem zaczęła zbierać dokumenty i akta ze spraw dotyczących nierówności segregowanych szkół, by móc uderzyć w cały system edukacji oparty na pełnej segregacji czarnoskórych dzieci od ich białych rówieśników. Sprawa ta znana jako „Brown przeciw zarządowi szkół w Topeka” została rozstrzygnięta 17. maja 1954 r., gdy swą decyzję wydał Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych.

¹ Decyzja Sądu Najwyższego w sprawie Plessy przeciw Fergusonowi usankcjonowała doktrynę „oddzielni, lecz równi” (*separate but equal*), uznając, że nie jest ona sprzeczna z XIV poprawką do Konstytucji Stanów Zjednoczonych.

² W polskiej literaturze niezmiennie ignorowany jest prawidłowy sposób określania czarnoskórych mieszkańców Ameryki Północnej. Z nieznanymi mi powodów, wciąż używa się terminu „Murzyn”. Najlepiej ten problem opisuje Zbigniew M. Kowalewski, gdy podkreśla, że: „(...) piszemy Czarny (Black), a nie Murzyn (Negro), gdyż ten ostatni termin, uznany przez czarną społeczność za obraźliwy i rasistowski, pod jej presją wyszedł z użycia w USA w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat, czego polskie mass media uparcie nie chcą przyjąć do wiadomości. W przeciwieństwie do białych piszemy Czarny z dużej litery, gdyż oznacza to przynależność do czarnego narodu, żyjącego w USA, a nazywanego również afroamerykańskim (*Afro-American*), afrykańsko-amerykańskim (*African American*) i nowoafrykańskim (*New African*)” – por. Z. M. Kowalewski, *Rap - między Malcolmem X a subkulturą gangową*, e-book, edycja 10. 02. 2008, str. 6.

6. W wyroku tym musiano odnieść się do orzeczenia z 1896 r. w sprawie Plessy przeciw Fergusonowi, sankcjonującego segregacyjną doktrynę „oddzielni, lecz równi” (*separate but equal*), która stała się podstawą budowy całego systemu rozdzielającego rasy. Sąd Najwyższy uznał segregację w szkołach za niezgodną z konstytucją, obalając w ten sposób obowiązującą do tej pory decyzję sprzed ponad 50 lat. Sędzia przewodniczący stwierdził w uzasadnieniu m.in., że czarnoskóre dzieci, uczęszczające do segregowanych szkół są pozbawione równych szans, które gwarantuje im XIV poprawka do konstytucji. Zgodnie z wyrokiem nie tylko uznano segregację w szkołach za niezgodną z konstytucją, ale także nakazano rozpoczęcie procesu desegregacji szkolnictwa na terenie całych Stanów Zjednoczonych.
7. Wydarzenie to stało się symbolicznym początkiem legalistycznego aspektu Rewolucji Czarnych, na który złożyły się zmiany w ustawodawstwie zarówno federalnym jak i stanowym, wywalczone przez Afroamerykanów w przeciągu lat 1954–1968. Przełomowość sprawy Brown przeciw zarządowi szkół w Topeka polega przede wszystkim na tym, iż było to pierwsze zwycięstwo Afroamerykanów walczących o równe prawa na skalę całego kraju. Niezwykle istotne było również to, iż wyrok Sądu Najwyższego uruchomił prawdziwą lawinę działań prawnych na rzecz zniesienia segregacji (...).
8. Drugą „iskrą” stała się sprawa, o – wydawałoby się – dużo mniej znaczącym charakterze, która mimo to uzyskała ogromny rozgłos w całych Stanach Zjednoczonych. W miasteczku Money w stanie Missisipi, 28. sierpnia 1955 r., zamordowany został młody chłopiec – Emmett Till. Padł ofiarą dwóch białych mężczyzn z tego jedynie powodu, iż po kupieniu słodyczy w sklepie, odezwał się do białej dziewczynki. Emmett Till nie wychował się na Południu i nie był obeznany z niepisanymi „prawami i obowiązkami” Afroamerykanów, które dotyczyły także stosunków (a właściwie ich braku) z białymi kobietami. Pochodził z Chicago, z północnego stanu Illinois i w tamtym mieście miał białych przyjaciół. W Money, a i na całym Południu, rzeczywistość kształtowała się jednak inaczej i jego zachowanie łamało podstawowe zasady interakcji między rasami, musiało więc zostać przez lokalną społeczność białych przykładnie ukarane.
9. Sprawców morderstwa złapano następnego dnia po zabójstwie i postawiono przed sądem. W tydzień po tym wydarzeniu zdjęcia martwego Emmetta Tilla obiegły całą Amerykę opublikowane w magazynie „Jet”. 23 września, niecały miesiąc po dokonaniu tego okrutnego zabójstwa, obaj oskarżeni zostali oczyszczeni z zarzutów przez białą ławę przysięgłych (mimo że wcześniej przyznali się do zarzucanych im czynów. Wyrok ławy przysięgłych opierał się na argumentacji, iż prokuratorowi nie udało się udowodnić, że prezentowane ciało należy do Emmetta Tilla. A skoro nie zostało to udowodnione, to nie można mówić o popełnieniu morderstwa). Wyrok ten zbulwersował Afroamerykanów w całym kraju, szczególnie jednak na Północy, jako że ofiarą rasistowskiego systemu padł mieszkaniec Chicago. W pogrzebie chłopca uczestniczyło ponad 50 tysięcy Czarnych. Sprawa Emmetta Tilla zjednoczyła Afroamerykanów w całej Ameryce, gdyż ukazała, jak bardzo niebezpieczne dla wszystkich czarnoskórych Amerykanów mogą być praktyki stosowane na Południu. Matka Emmetta – Mamie Till – w jednej z wypowiedzi podkreśliła znaczenie, jakie miała ta sprawa dla zwiększenia poczucia wspólnoty wśród Afroamerykanów: „Dwa miesiące temu miałam dobre mieszkanie w Chicago. Miałam dobrą pracę. Miałam syna. Gdy coś (złego – przyp. J.J.) działo się z Murzynami³ na Południu mówiłam, że to ich sprawa, nie moja. Teraz wiem, jak bardzo się myliłam. Zamordowanie mego syna ukazało mi, że cokolwiek stanie się komukolwiek z nas (Afroamerykanów – przyp. J.J.), gdziekolwiek na świecie, musi to być sprawą nas wszystkich”.
10. Zdanie Mamie Till zaczęły podzielać miliony czarnoskórych Amerykanów, a sprawa Emmetta Tilla mogła mieć nawet większy wpływ na Czarnych niż decyzja sądu w sprawie Brown przeciwko zarządowi szkół w Topeka. Bezsensowność brutalnego mordu oraz absurdalność wyroku uniewinniającego zabójców wpłynęły na świadomość ogromnej ilości Afroamerykanów i wielu zmotywowały do działania, by taka sytuacja już się nie powtórzyła. Jak się miało okazać, nawet bezprawie może mieć swoje granice i w tym wypadku granicę przekroczyła śmierć niewinnego, czarnoskórego chłopca.
11. Pierwszym, ale jednocześnie przełomowym dowodem na twierdzenie, iż zjednoczeni Afroamerykanie byliby w stanie skutecznie przeciwstawić się aparatowi opresji ze strony białego społeczeństwa, było wydalenie, które stanowi trzecią i ostatnią z „iskier”, które spowodowały pożar – bojkot autobusów w Montgomery.

³ Zachowano pisownię oryginalną; poprawna forma: Czarnymi (przyp. red).

- 12.** W dniu 1 grudnia 1955 r., wracając późnym wieczorem z pracy, mieszkanka Montgomery, Rosa Parks, zajęła miejsce, jak określały to rasistowskie przepisy, z tyłu autobusu. Gdy po przejechaniu przez autobus kilku przystanków zajęte zostały wszystkie miejsca przeznaczone dla białych, kierowca nakazał Rosie Parks ustąpić miejsca białemu pasażerowi, co jednak spotkało się z odmową z jej strony. W rezultacie wezwana została policja, a kobieta została aresztowana. Obyło się bez protestów ze strony reszty czarnoskórych pasażerów. Nie doszło także do żadnych starć z policją, czy też wybuchów przemocy. Cały incydent wydał się być nic nieznaczącym, kolejnym przejawem praw panujących na Południu USA. Jednakże jeszcze w nocy 1 grudnia podjęto decyzję o rozpoczęciu bojkotu autobusów, który miał trwać aż 381 dni i zakończyć się zniesieniem segregacji w autobusach Montgomery. Ów bojkot był też wydarzeniem, w którym po raz pierwszy czołową rolę odegrał Martin Luther King – dwudziestopięcioletni, nieznany jeszcze wtedy pastor. Pastor, który niecałe dziesięć lat później miał zostać uhonorowany pokojową Nagrodą Nobla za swoje działania w sprawie pokojowego uzyskania praw obywatelskich przez Afroamerykanów.
- 13.** Podczas tej trwającej ponad rok akcji protestacyjnej ukształtowała się także pewna forma walki o prawa obywatelskie, określana mianem biernego oporu, która była stosowana w całych Stanach Zjednoczonych przez kolejne kilkanaście lat. Poza tym „od czasów zajść w Montgomery datuje się rozwój masowych form walki”. W akcjach protestacyjnych w Montgomery udział wzięło 50 tysięcy Afroamerykanów. Liczba ta stanowiła wtedy około 99% wszystkich czarnoskórych mieszkańców miasta, co stanowiło dowód, iż Afroamerykanie potrafią się zjednoczyć w walce z dyskryminacją i wygrać tę batalię.
- 14.** Zachowanie Rosy Parks i bojkot autobusów w Montgomery znacznie częściej uznawane są za symboliczną datę rozpoczęcia Rewolucji Czarnych, ze względu na swój bezpośredni związek z masowymi demonstracjami, które właśnie w Montgomery po raz pierwszy miały miejsce. Jednakże wszystkie przedstawione przeze mnie wydarzenia są ze sobą ściśle powiązane i ukazują wieloaspektowość samej „trzeciej rewolucji amerykańskiej”. Decyzja Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych z 1954 r. ukazała, że Afroamerykanie są w stanie udowodnić bezprawność rasistowskich przepisów i uzyskać ich delegalizację. Morderstwo Emmetta Tilla ukazało brutalne zagrożenie usankcjonowanego prawnie rasizmu, oraz stało się symbolem wagi, jakie ma natychmiastowa, ogólnonarodowa walka z dyskryminacją Afroamerykanów. Walka, którą muszą przeprowadzić sami Afroamerykanie, nie tylko ci mieszkający na Południu. Zaś bojkot autobusów w Montgomery stał się żywym dowodem na możliwość uzyskania praw, o które Czarni zaczęli walczyć własnymi siłami.
- 15.** Każde z tych trzech wydarzeń na swój sposób zapoczątkowało Rewolucję Czarnych, dlatego wszystkie trzy mogą być moim zdaniem określane mianem „iskier”, które spowodowały pożar – zintensyfikowane, ogólnonarodowe działania mające na celu walkę z dyskryminacją rasową. Ten wielowymiarowy proces nie ustawał przez ponad dekadę i obejmował m.in. legalne i nielegalne akcje protestacyjne, akcje rejestracji czarnoskórych wyborców, działania mające wyrzucić presję legislacyjną na szczeblu stanowym i federalnym, zakładanie przez Czarnych partii politycznych oraz organizacji wspierających rozwój społeczności Afroamerykanów, zwiększoną aktywność religijnych organizacji skupiających czarnoskórych Amerykanów (w tym np. Nation of Islam) i wiele innych. Ów rewolucyjny „pożar” nie został ugaszony, dopóki nie zostały uchwalone tzw. ustawy o prawach obywatelskich z lat 1964 i 1968, i Afroamerykanie nie wygrali wojny z systemem prawnej segregacji i dyskryminacji rasowej. Wojny, która zakończyła erę usankcjonowanego prawnie rasizmu w Stanach Zjednoczonych, ale nie zlikwidowała rasizmu i dyskryminacji rasowej w amerykańskim społeczeństwie, co dobitnie potwierdzają niezliczone przykłady od niesławnego pobicia Rodney’a Kinga przez policjantów z Los Angeles (później uniewinnionych przez, w większości białą, ławę przysięgłych pomimo, iż całe zajście zostało zarejestrowane na wideo), poprzez stereotypowe, dwuwymiarowe obrazowanie Czarnych w amerykańskich filmach, aż po zamieszki w dzielnicy Watts w Los Angeles z 1992 r. Pytanie o metodę rozwiązania tego palącego problemu od lat pozostaje bez satysfakcjonującej odpowiedzi. [...]

Źródło: Julian Jeliński, „Iskry, które spowodowały pożar. Trzy wydarzenia, które zapoczątkowały Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich w Stanach Zjednoczonych”, <http://wroc.academia.edu/JulianJeliński/Papers>.

PYTANIA DLA GRUP

Grupa A:

Przeczytajcie akapity: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 14 i 15, a następnie odpowiedzcie na pytania poniżej:

1. Jaka była geneza „Rewolucji Czarnych”? Przeciwno czemu Czarni i Czarne zaczęli się buntować?
2. Jakie wydarzenie zostało scharakteryzowane jako pierwsza „iskra”?
3. Na czym polegała segregacja rasowa w obszarze edukacji? W jaki sposób została zniesiona? Kiedy to się stało?
4. Czego dotyczyła sprawa „Brown przeciw zarządowi szkół w Topeka”? Na czym polegała przełomowość decyzji sądu, która zapadła w jej sprawie?

Grupa B:

Przeczytajcie akapity: 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 14 i 15, a następnie odpowiedzcie na pytania poniżej:

1. O co walczył Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich?
2. Jakie wydarzenie zostało scharakteryzowane jako druga „iskra”?
3. Co było powodem zamordowania Emmetta Tilla?
4. W jaki sposób sprawa Emmetta Tilla wpłynęła na życie Afroamerykanów i Afroamerykanek oraz ich dalsze losy?

Grupa C:

Przeczytajcie akapity: 1, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 14 i 15, a następnie odpowiedzcie na pytania poniżej:

1. W jakim okresie rozpoczęła się Rewolucja Czarnych i Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich?
2. Jakie wydarzenie zostało scharakteryzowane jako trzecia „iskra”?
3. Czemu służył bojkot autobusów? Co dzięki niemu osiągnięto?
4. Co oznacza pojęcie „biernego oporu”? W jaki sposób został on wykorzystany w opisaney sytuacji?